

Urgentie in gebiedsontwikkeling is stuurbaar!

Wat is de invloed van 'de mate van urgentie' op inhoud, communicatie en proces in de startfase van regionale gebiedsontwikkeling? Dit is de vraag die centraal staat in het onderzoek naar de 'sense of urgency in de regionale gebiedsontwikkeling' dat is uitgevoerd door ir. Ernest Pelders in het kader van zijn studie MCD.

Regionale gebiedsontwikkelingsprojecten hebben veel problemen om succesvol van de grond te komen. Pelders: "Mijn veronderstelling is, dat dit wordt veroorzaakt door het ontbreken van duidelijkheid over de daadwerkelijke opgave van een project in de startfase. De opgave wordt gedefinieerd door een sectorale opdrachtgever of door een politiek gedomineerde omgeving, waarbij de daadwerkelijke noodzaak (urgentie) naar de achtergrond verdwijnt. Hiermee worden planprocessen gestart die niet of moeizaam te sturen zijn. Zonder een gezamenlijk gevoel van urgentie is er geen stevige basis voor het starten van een project."

Op basis van een literatuurstudie en het omschrijven van definities heeft Pelders een model ontwikkeld waarmee de invloed van 'de mate van urgentie' op inhoud, communicatie en proces beoordeeld kan worden. Vervolgens zijn vijf regionale gebiedsontwikkelingsprojecten door middel van een enquête en gesprekken met betrokkenen hieraan getoetst.

In dit onderzoek is vanuit de theorie en de praktijk aangetoond dat er een verschil in 'mate van urgentie' te onderscheiden valt. Als uitgangspunt voor 'mate van urgentie' wordt de volgende definitie gegeven:

'In hoeverre zijn partijen zich bewust van een probleem/kans en beleven dat als dringende noodzaak, zodat voldoende energie kan ontstaan om door enigerlei vorm van samenwerking tot realisatie van een plan over te gaan.'

'Voldoende' impliceert dat er ook gebrek aan urgentie kan zijn. In het onderzoek wordt een methodiek aangereikt die drie urgentieniveaus introduceert en meetbaar maakt:

1. sense of urgency : voldoende urgentie
2. search of urgency : zoektocht naar urgentie
3. lack of urgency : gebrek aan urgentie

	inhoud	communicatie	proces
sense of urgency	verbeeld	persuasief	operationeel management
↑			
search of urgency	verzamel	educatief	configuratie-management
↓			
lack of urgency	creëer	informerend	kansen-management

Als de mate van urgentie bepaald is, wordt in het model zichtbaar hoe met de aspecten inhoud, communicatie en proces omgegaan kan worden. Naarmate de urgentie groter is, worden opgaven inhoudelijk concreter, kan er specifiek gecommuniceerd worden met de doelgroepen en bestaat de mogelijkheid om het proces operationeler te benaderen. Naarmate de urgentie minder is, moet de inhoudelijke

opgave gezocht worden, wordt de communicatie meer informierend van karakter en worden in het proces acties ondernomen als zich kansen voordoen.

Het onderzoek laat zien dat urgentie stuurbaar is. De ontwikkelde methodiek maakt duidelijk aan welke knoppen gedraaid kan worden om het urgentieniveau te beïnvloeden! Met het ontwikkelen van dit model worden drie verschillende categorieën van urgentie onderscheiden, waarmee het bewustwordingsproces van projectmanagers wordt vergroot. Een methodiek die duidelijk maakt aan welke aspecten aandacht besteed moet worden en welke passende handelingsoptieken betreffende inhoud, communicatie en proces van toepassing zijn. De methodiek wordt door AT Osborne benut voor het sturen van gebiedsontwikkelingsprojecten.

Voor meer informatie of voor de volledige onderzoeksresultaten kunt u contact opnemen met Ernest Pelders via telefoonnummer 030 2942 741 of via e-mail epe@atosborne.nl.

AT OSBORNE